

RESSÒ DE LA PARAULA

Cada any el «Dia del Malalt» ens ajuda a tornar a qüestions fonamentals de la vida. La pròpia malaltia és quelcom «fonamental».

Entenem que en el món de la medicina, en els programes i les polítiques sanitàries s'ha de parlar de «malalties», perquè en aquests terrenys les estadístiques, el tracte científic tècnic i el càlcul de resultats és una cosa essencial. Però preferim parlar de malalts, ja que el centre de la nostra atenció és la persona, unitat de cos i esperit, en la qual tot s'integra en la unitat d'un subjecte humà. Quan anem a un hospital sentim la necessitat de recordar que «no hi ha malalties, sinó malalts», la malaltia és personal... perquè el cos és personal!

Està ben dit això de «Dia del Malalt». També és oportú insistir, com fa la Carta del Papa, en l'obligació moral d'imitar el Bon Samarità que es «fa càrrec de la guarició del malalt», la víctima que hom pot trobar arran del camí: ocupar-se d'ell és activar la compassió, com a exercici sinodal de guarició.

Però, en cristià, «fer-se càrrec» del malalt és quelcom més que actuar a favor del necessitat per compassió. En tot cas, per al cristià «la compassió» és molt més que un sentiment. Em va sorprendre la lectura d'un treball del teòleg espanyol Manuel Gesteira, titulat «*Christus Medicus*». *Jesús davant el problema del mal*. En ell hi ha una recopilació de textos dels Sants Pares referents al tracte cristià, inclòs el tracte pastoral, amb els malalts. Hi llegim:

Climent d'Alexandria recordava: *I així com Crist és metge magnífic, l'actuació del qual és presidida per l'amor generós, així també la del metge cristià*. I Gregori de Nissa: *Per a tots vosaltres els que conreeu la medicina, l'amor als éssers hu-*

Malalts

mans és un costum ja connatural. Perquè també aquell que va situar la vostra ciència per sobre de totes les coses que formen la vida humana, va pronunciar paraules justes i no va perdre mai de vista el bé. I Ignasi d'Antioquia recomanava a Policarp d'Esmirna: Porta tothom sobre teu, com a tu et porta el Senyor. Suporta tothom amb esperit de caritat, com ja ho fas... Carrega't sobre teu les malalties de tots.

Diem que la sinodalitat no sols és estar i actuar junts, dialogar o posar-nos d'acord, sinó que és sobretot compartir vida, viure la comunió entre nosal-

tres. Per la mateixa raó estar al costat del malalt i fer-se càrrec de la seva necessitat és viure, d'alguna manera «conviuere», el seu sofriment.

Sabem que això, tal com és, entre nosaltres no és possible amb tothom i que solament amb els més pròxims es pot viure una mica d'aquest ideal: el nostre amor és estret, selectiu, condicionat. Però en el més profund la comunió de l'Esperit permet un eixamplament de l'amor fins a cotes insospitades.

Jesús, el Servent de Jahvè, va prendre damunt seu les nostres malalties. Per acostar-nos al malalt és útil activar la nostra sensibilitat i posar-nos en acció servint-lo. Però qui està en Crist, compartint el seu Esperit, no sols veu dilatat el seu amor real vers el qui sofreix, sinó que li ofereix la millor medicina: encomanar la manera de viure el sofriment com a moment privilegiat de gràcia.

No parlem en teoria. El filòsof Jean Guitton, en el seu llibre *Pau VI secret*, va deixar constància de la resposta del Papa davant la malaltia personal, eclesial i social:

«En la meua malaltia he pogut constatar la veritat de les paraules de sant Pau: «*Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen*» (Rm 8, 28); a això sant Agustí hi afegia: «*Fins i tot els pecats*». De la meua malaltia Déu en traurà un bé més gran. «*Si vas perdre la utilitat de la dissort, fins i tot esdevindràs més desgraciat*».»

Utilitat, és a dir, creixement, maduració, gràcia. Portem dins la medicina de l'Esperit i l'oferim quan compartim la vida en veritable comunió fraterna.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sabem on porta l'autopista per on anem

No és gens estrany que algun cop ens haguem perdut conduint el cotxe en haver agafat una carretera per l'altra. Les equivocacions de camí potser han estat les experiències de fracàs més habituals i abundants en la nostra vida. Enfilant un camí pensant que és aquell i que anem bé i després adonar-nos que per aquell camí no arribarem al lloc on hem d'anar.

Des de petit m'ha agradat, anant en cotxe, de resseguir en els mapes de carretera les rutes per on em portaven els pares. Mentre ells conduïen jo prenia consciència d'on estàvem en el mapa i

per on passàvem. I això no vol dir que no ens perdéssim mai.

Avui me n'adono de la importància que té conèixer on va la carretera per la qual circulem. Des de la determinació d'anar a un lloc fins a l'arribada hi ha un autèntic procés de construir la ruta per on anar. Certament que els navegadors ens han facilitat les indicacions per fer el camí, i si no s'equivoquen permeten que qualsevol, sense nocions de geografia ni d'orientació, pugui arribar a la destinació prevista. Però per moltes màquines intel·ligents que fem servir no ens estalvien de tenir clar on volem anar.

El primer pas que donem en començar el camí ja reclama orientar-se cap on hem d'arribar.

En el camí de la vida és imprescindible conèixer la nostra destinació. Que no podem confondre amb conèixer el nostre destí.

Seguint el Mestre, el Senyor Jesús, contemplem en Ell la nostra meta. En Ell ha quedat establerta la ruta per resseguir però sobretot ens ha deixat marcat on arribarem. En agafar l'autopista de la fe cristiana anem trobant sovint la multitud de cartells indicadors que ens apopen a la destinació. Els cristians no

estem anant per una pista de muntanya on els únics indicadors són una ratlla blanca i una altra de vermella juntes.

Cada quilòmetre que avancem està traspassat del desig i l'anhel de trobar-nos al final amb el Senyor de la Vida, i saber que ens espera. Ha quedat dit i així ens ho creiem que som pelegrins cap a la casa del Pare. Però hi anem per autopista. Només cal que vigilem per no adormir-nos conduint.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

Enfermos

Cada año el «Día del Enfermo» nos ayuda a volver a cuestiones fundamentales de la vida.

La propia enfermedad es algo «fundamental». Entendemos que en el mundo de la medicina, en los programas y las políticas sanitarias se ha de hablar de «enfermedades», pues en estos terrenos las estadísticas, el trato científico técnico y la medida de resultados es algo esencial. Pero preferimos hablar de enfermos, ya que el centro de nuestra atención es la persona, unidad de cuerpo y espíritu, en la que todo se integra en la unidad de un sujeto humano. Cuando vamos a un hospital sentimos la necesidad de recordar que «no hay enfermedades, sino enfermos», ¡la enfermedad es personal... porque el cuerpo es personal!

Está bien dicho esto de «Día del Enfermo». También es oportuno insistir, como hace la Carta del Papa, en la obligación moral de imitar al Buen Samaritano que se «hace cargo de la curación del enfermo», la víctima que uno puede encontrar al borde del camino: ocuparse de él es activar la compasión, como ejercicio sinodal de curación.

Pero, en cristiano, «hacerse cargo» del enfermo es algo más que actuar en favor del necesitado por compasión. En todo caso, para el cristiano «la compasión» es mucho más que un sentimiento. Me sorprendió la lectura de un trabajo del teólogo español Manuel Gesteira, titulado «Christus Medicus». Jesús ante el problema del mal. En él hay una recopilación de textos de los Santos Padres referentes al trato cristiano, incluido el trato pastoral, con los enfermos. Leemos:

Clemente de Alejandría recordaba: *Y así como Cristo es médico magnífico, cuya actuación está presidida por el amor generoso, así también la del médico cristiano.* Y Gregorio de Nisa: *Para todos vosotros los que cultiváis la medicina, el amor a los seres humanos es una costumbre ya connatural. Porque también aquel que situó vuestra ciencia por encima de todas las cosas que forman la vida humana, pronunció palabras justas y no perdió nunca de vista el bien.* E Ignacio de Antioquía recomendaba a Policarpo de Esmirna: *Lleva a todos sobre ti como a ti te lleva el Señor. Soporta a todos con espíritu de caridad, como ya lo haces... Carga sobre ti las enfermedades de todos.*

Decimos que la sinodalidad no solo es estar y actuar juntos, dialogar o ponernos de acuerdo, sino que es sobre todo compartir vida, vivir la comunión entre nosotros. Por la misma razón estar junto al enfermo y hacerse cargo de su necesidad es vivir, de algún modo «convivir», su sufrimiento.

Sabemos que esto, tal cual, entre nosotros no es posible con todos y que solo con los más cercanos se puede vivir algo de este ideal: nuestro amor es estrecho, selectivo, condicionado. Pero en lo profundo la comunión del Espíritu permite una ampliación del amor hasta cotas insospechadas.

Jesús, el Siervo de Yahvé, tomó sobre sí nuestras enfermedades. Para acercarnos al enfermo es útil activar nuestra sensibilidad y ponernos en acción sirviéndole. Pero quien está en Cristo, compartiendo su Espíritu, no solo ve dilatado su amor real hacia el que sufre, sino que le ofrece la mejor medicina: contagiar la forma de vivir el sufrimiento como momento privilegiado de gracia.

No hablamos en teoría. El filósofo Jean Guitton, en su libro *Pablo VI secreto*, dejó constancia de la respuesta del Papa ante la enfermedad personal, eclesial y social:

«En mi enfermedad he podido constatar la verdad de las palabras de san Pablo: «para los que aman a Dios todo les sirve para el bien» (Rm 8,28), a lo que san Agustín añadía: «Incluso los pecados». De mi enfermedad Dios sacará un bien mayor. «Si perdiste la utilidad de la desdicha, aun te haces más desgraciado».

Utilidad, es decir, crecimiento, maduración, gracia. Llevamos dentro la medicina del Espíritu y la ofrecemos cuando compartimos la vida en verdadera comunión fraterna.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Festa patronal dels diaques

Dissabte 21 de gener, Terrassa va acollir la trobada interdiocesana dels diaques de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

Aquesta és una celebració important en la vida dels diaques, que es fa cada any en una de les tres diòcesis (Barcelona, Sant Feliu de Llobregat o Terrassa) amb motiu de la festa de Sant Fructuós i els seus diaques Sant Auguri i Sant Eulogi. També van participar-hi els candidats que es preparen per ser diaques, així com les seves esposes.

Participants a la celebració, en acabar la missa a la Catedral del Sant Esperit, presidida pel bisbe Salvador Cristau

Jornada Mundial del Malalt

El proper dissabte 11 de febrer, festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra aquesta Jornada, que enguany pren com a protagonistes les persones grans.

La vida de les persones és un camí que es recorre des del moment de l'aparició en aquest món fins al moment que retornen a la casa del Pare. En aquest camí passen per diferents etapes. Marcades

moltes vegades per la malaltia i pel progressiu debilitament de les nostres facultats, les persones arriben a l'etapa de la vellesa.

L'Església, des de sempre, ha volgut estar al seu costat i enguany la Campanya del Malalt de la Pastoral de la Salut s'hi vol sumar, promovent un acompanyament ample i variat, de manera integral, tant en la família com en la societat i al si de l'Església, respectant al màxim la dignitat de la persona humana fins al final de la seva història vital.

Amb motiu de la Campanya del Malalt 2023, s'han preparat tota una sèrie de materials que poden ser molt útils per a la tasca pastoral d'acompanyament als qui viuen en la tardor de la vida, deixant-nos captivar pel seu rostre. Consulteu el **web de recursos de la Pastoral de la Salut**.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La paraula de Jesús és un ensenyament que toca i plasma la vida, la canvia, l'allibera de les opacitats del mal, satisfà i infon una alegria que no passa: és la part bona. Per això Maria li dona el primer lloc: es deté i escolta. La resta vindrà després» (17 de juliol).

@Pontifex_es: «És necessari tornar a l'essència del cristianisme: a l'amor de Déu, motor de la nostra alegria, que ens fa sortir i recórrer els camins del món; i a l'acollida del proïsme, que és el nostre testimoni més senzill i bell» (19 de juliol).

@Pontifex_es: «Nosaltres, avis i majors, tenim una gran responsabilitat: ensenyar a les persones a veure els altres amb la mateixa mirada comprensiva i tendra que dirigim als nostres nets. Avui podem ser mestres d'una manera de viure pacífica i atenta amb els més febles» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «La reconciliació no és una obra nostra, és un do que brolla del Crucificat, és pau que ve del Cor de Jesús, és una gràcia que cal demanar» (26 de juliol).

Presentació de la Memòria

L'auditori de la Casa de l'Església, seu diocesana del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, va acollir dimecres 25 de gener l'acte de presentació de la Memòria d'activitats 2021 d'aquesta diòcesi.

Hi van assistir una setantena de persones d'àmbits ben diversos: hi havia alguns alcaldes i regidors de municipis del territori; representants del tercer sector, Càritas, Mans Unides i diverses fundacions i associacions; empreses proveïdores de serveis al bisbat; representants del sector bancari, d'escoles i hospitals; a més de membres de les 16 delegacions diocesanes, de la Cúria, de moltes parròquies i de diversos àmbits pastorals de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. Tot i la varietat del públic, s'apreciava en tots un vincle amb la diòcesi que propiciava un sentiment d'implicació en l'acte, un fer part d'allò que s'estava exposant.

En aquesta presentació, el fil conductor va ser la Memòria d'activitats 2021. Aquesta publicació recull una presentació de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, una sèrie d'estadístiques i de testi-

monis dels diversos àmbits d'actuació de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, així com l'economia de la diòcesi en el darrer any consolidat (2021) i també una evolució del període 2017-2020. Fa part del compromís de transparència i de rendició de comptes que el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ha assumit.

Les intervencions dels ponents, sense pretendre repetir allò escrit a la Memòria, van repassar els seus continguts, articulats en forma de resposta a tres qüestions: Qui som, què fem, com ho fem.

Després de la projecció d'un vídeo-presentació de la diòcesi, el bisbe Agustí Cortés Soriano va aprofundir en la identitat del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, que ha recorregut un camí de 18 anys de vida, acompanyat per ell en primera persona.

A tall de mostra del «què fem», de les activitats de l'Església, la Gna. Isabel Blázquez, religiosa hospitalària a l'Hospital Sagrat Cor de Martorell, va parlar de la seva dedicació personal i com a institució de l'Església, en la cura de la salut mental.

Per entendre amb quins recursos compta la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat per realitzar totes les seves activitats, l'ecònom diocesà, Rafael Galofré, va parlar de la provenença dels recursos, del repte de l'autofinançament de l'Església vers el qual es camina i de les diverses maneres de donar una aportació a l'Església: capacitats, temps, diners, pregària.

L'acte va acabar amb unes paraules d'agraïment per part del bisbe Agustí Cortés, que no va obviar la seva situació actual d'haver presentat la renúncia al seu càrrec per raons d'edat, com marca el dret canònic, i que va transmetre una visió realista de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, alhora que una esperança agraïda a l'acció de Déu en aquesta Església particular.

L'Ecumenisme present un any més a la nostra diòcesi

Durant la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians del 2023, en diferents municipis del bisbat de Sant Feliu s'han realitzat diversos actes. El primer acte va tenir lloc el dimecres 18 de gener a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Viladecans, organitzada conjuntament per l'Església Evangèlica de Viladecans i la Parròquia de Sant Joan de Viladecans.

El dissabte 21, a l'Església de Sant Francesc de Vilafranca del Penedès va tenir lloc la pregària ecumènica organitzada pel Grup de Diàleg i Consell Ecumènic amb la col·laboració de les parròquies de Vilafranca i la delegació diocesana. Gairebé una trentena de persones van participar en la pregària posant èmfasi en els oprimits. També es va comptar amb el testimoni del jove Dani Vives, sobre la trobada europea de Taizé, a Rostock.

Finalment, el dilluns 23, a les 18 h, va tenir lloc una taula rodona a la rectoria de la Parròquia de Sant Llorenç, de Sant Feliu, amb diversos membres d'esglésies cristianes. A continuació, va tenir lloc a la Catedral la pregària ecumènica amb la participació del bisbe Agustí Cortés; la pastora Marta López Ballalta, de l'Església Evangèlica de Barcelona-Centre; el pastor emèrit Miquel García, de la Primera Església Evangèlica de Sant Feliu de Llobregat; el pare José Santos, prevere de l'Església Ortodoxa-Patriarcat de Sèrbia; el Sr. Lluís Brull, evangèlic, director del programa de ràdio Sant Vicenç «Encuentros» i coordinador del grup bíblic ecumènic de la Parròquia de Sant Pere de Gavà; i el Sr. Marian Gadea, representant de l'Església Ortodoxa-Patriarcat de Romania.

En cadascuna de les pregàries van ser-hi presents dos símbols comuns a tots els cristians: el ciri pasqual, en record del Baptisme, i la Bíblia, en record de la Paraula de Déu.

AGENDA

► **Reunions del Consell Presbiteral i Consell Pastoral Diocesà.** La propera setmana tindran lloc les reunions d'aquests dos organismes: dijous 9 i dissabte 11, respectivament, a la Casa de l'Església. Tenen previst l'aprofundiment d'algunes dimensions que s'han posat en evidència durant el treball pel Sínode: l'enfocament i motivació vocacional a tota la vida eclesial diocesana i la millora de les estructures de participació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emilian (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fundador dels somascos; san-

ta Josefina Bakhita, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de Lourdes,

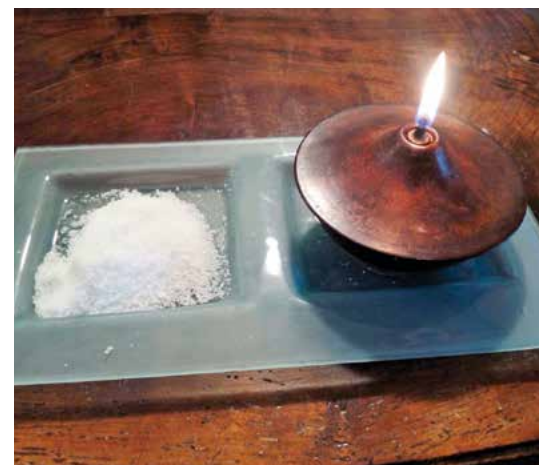
apareguda a la Cova de Massabiella (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,15-21 / Sl 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

«Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món»

El missatge de l'evangeli s'expressa en dues comparacions: els deixebles han de *ser llum del món i sal de la terra*. Ser sal fa que els aliments tinguin gust i preserva de la corrupció: així la vida dels deixebles ha de fer que el nostre món sigui com una ofrena pura i agradable a Déu. I el mateix Jesús indica que ser llum vol dir *que els homes en veure el bé que heu obrat glorifiquin el Pare del cel*. La vida, el bé que faran els deixebles il·luminarà els homes i dones del nostre temps, perquè encertin el camí de la felicitat. I com els deixebles poden ser llum i sal? La primera lectura diu clarament: *Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor*. Som llum, doncs, quan tractem els altres com a veritables germans, especialment els més pobres. Aquest amor s'ha de manifestar per una banda parlant bé, manifestant estima pels nostres germans i per l'altra satisfent les seves necessitats materials. Ho ha dit en començar: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds; si algú no té roba, vesteix-lo*. Són paraules que podríem trobar perfectament a l'evangeli perquè és el mateix missatge que ens va donar Jesús. I encara afegeix una cosa important Isaïes: *No els defugis que són germans teus*. És la tendència que tenim d'apartar-nos, fugir d'aquells germans nostres que puguin representar un problema per a la nostra vida. Ser llum, ens dirà sant Pau, no és ser molt *savi o eloqüent*, perquè la veritable saviesa, la veritable llum per al cristià és *Jesucrist i encara clavats a la creu*. Per això ell no buscava *imposar-se per la seva saviesa sinó pel poder convincent de l'Esperit*. Perquè *la nostra fe es fonamenta no en la saviesa humana sinó en el poder de Déu*. I això ens ho farà entendre només l'Esperit. No ens equivoquem: el Crist crucificat és la veritable llum que ens porta a la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens." Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inescrutable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

5 de febrer de 2023

FULL EXTRA

MANS UNIDES

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

La desigualtat és contrària a la fe

Iniciem una nova Campanya. Volem agrair el compromís de tants milers de persones al nostre país que viuen la seva solidaritat a través del nostre treball; i el de tants centenars de milers als tres continents on actuem, per mantenir l'esperança i confiar en Mans Unides com a companya de camí en el seu desenvolupament.

El treball per la justícia és un projecte comú, que incumbeix a tota la humanitat, del qual ningú no pot sentir-se exclòs. I aquest és el moment per fer el pas, amb responsabilitat i humilitat, d'unir les nostres mans i col·laborar en la construcció del món que Déu vol.

Un món on no té cabuda la desigualtat. On totes les persones podem veure respectats els nostres drets. Un lloc on els últims són posats en primer lloc, tinguts en compte i acollits com a iguals. Només hi ha una humanitat, només hi ha una casa comuna i, des de la nostra fe, des de la missió i valors que ens caracteritzen, no podem ser indiferents a una realitat que fa indigna la vida de tants milions de persones. Perquè si volem avançar cap a la fraternitat universal, hem de lluitar per posar fi a la desigualtat, la manca d'aliments, la misèria que atempten contra la dignitat de tants homes, dones, nens i nenes.

Amb aquesta nova Campanya iniciem un procés de cinc anys, en el qual anirem relacionant les nostres propostes amb els diferents objectius de desenvolupament sostenible proposats per la comunitat internacional. Ens unim així al projecte comú de fer d'aquest món un lloc més humà, equitatiu i just per a tothom, promovent un desenvolupament sostenible i inclusiu.

Com ha dit el papa Francesc, davant la crida de Déu a fer-se càrrec de la humanitat ferida, «la resposta és només una: el quan és ara. Està a les nostres mans, a les nostres obres de misericòrdia: no en les puntuacions i en les anàlisis refinades, no en les justificacions individuals o socials. A les nostres mans, i nosaltres en som responsables».

Delegacions catalanes de Mans Unides

**FRENAR LA
DESIGUALTAT
és a les
teves mans**

Uneix-te
900 811 888
% bizum 33439
mansunides.org

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

FES-TE SOCI COL-LABORADOR DE MANS UNIDES

c/ Armenteres 35 - 08980 Sant Feliu de Llobregat (Barcelona) - Tel. 936 327 630

santfeliu@mansunides.org www.mansunides.org

Frenar la desigualtat és a les teves mans

Col·lecta a totes les parròquies:

Dissabte i diumenge, dies 11 i 12 de febrer

64a CAMPANYA DE MANS UNIDES

FOTO: JAVIER CUADRADO / MANS UNIDAS

comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, protecció del medi ambient, accés a l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc. Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari.

- **Al nostre país**, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat, del qual sorgeixen iniciatives efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Com es finança

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, escoles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviques, grups de joves i altres col·lectius.

Els comptes anuals de Mans Unides són auditats externament cada any, complint tots els principis de transparència i bones pràctiques establerts per la Fundació Lealtad i la Coordinadora de ONGD España. Comptem amb la Qualificació AECID, que ens acredita per optar als finançaments atorgats per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

Campanya 2023

A Mans Unides, des dels nostres inicis vam entendre que entre les causes de la fam hi ha la desigualtat que caracteritza el nostre món. Una desigualtat que impedeix que tots els éssers humans, sense cap distinció, puguin gaudir dels seus drets fonamentals. Una desigualtat que no sols és econòmica, sinó que limita les opcions i oportunitats de les persones per tenir una vida digna.

Cal transformar les estructures que perpetuen aquestes diferències i afavorir l'accés i la participació de tots en el desenvolupament de la humanitat com a projecte comú. Sobretot en aquest moment, en què enfrontem un repte global, la pandèmia de la Covid, que ha agreujat les conseqüències de la desigualtat.

A Mans Unides, prenem dolorosa consciència de la realitat que volem transformar a través de la sensibilització de la nostra societat i de l'experiència dels nostres projectes de cooperació. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible són el marc de la nostra lluita per a la igualtat. Convidem totes i tots a sumar-se, de manera esperançada i solidària, a la construcció d'un món on ningú no quedi enrere.

Què és Mans Unides

Mans Unides és una organització no governamental catòlica, de voluntaris, que des del 1959 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeguen els països del Tercer Món, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

En aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides i millorar la situació de milions de persones, a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Com actua

- **Al Tercer Món**, Mans Unides finança projectes de desenvolupament

Donatius a les delegacions de Mans Unides o en aquest compte bancari

"la Caixa"

ES78-2100-5731-7602-0018-5880

Els donatius a Mans Unides donen dret a la deducció fiscal corresponent, amb els límits legals establerts.

Operació Enllaç: Projectes 2023

AMRAVATI, MAHARASHTRA (ÍNDIA)

Desenvolupament integral de pagesos, dones i joves en 10 aldees de Churni.

El projecte es durà a terme al districte d'Amravati, a l'Estat de Maharashtra, en una zona molt aïllada, els habitants de la qual viuen en una pobresa extrema. Es dediquen a l'agricultura, però no tenen coneixements ni mitjans per millorar-ne els cultius o per generar altres ingressos. A causa de la sequera, les collites són molt pobres i pateixen una minva seriosa de la seva economia, ja molt precària.

El nostre soci local treballa en aquestes àrees llunyanes. Sol·liciten la col·laboració de Mans Unides per intentar un desenvolupament integral a la zona, mitjançant una transformació social i una millora sanitària i econòmica. Cal una infraestructura bàsica i una millora dels conreus. S'impartirà formació en pràctiques d'agricultura sostenible, preparació de pesticides i fertilitzants orgànics i es distribuiran llavors de qualitat. Així mateix, es facilitarà l'accés a les prestacions que ofereix el Govern. Es capacitarà els grups de dones per accedir als seus drets i es donarà formació i ajuts perquè emprenguin activitats generadores d'ingressos alternatius a l'agricultura.

Es duran a terme campanyes de salut formatives als pobles i campaments mèdics per a la detecció i tractament de malalties comunes, amb especial atenció a la desnutrició infantil. També millorarà

l'estat nutricional de la població general mitjançant la promoció d'horts familiars.

El projecte beneficiarà directament 360 persones i també les seves famílies (1.500 persones).

Pressupost: 60.937 euros

Responsable: Jeevan Vikas Sanstha (Serveis Socials de la Diòcesi d'Amravati)

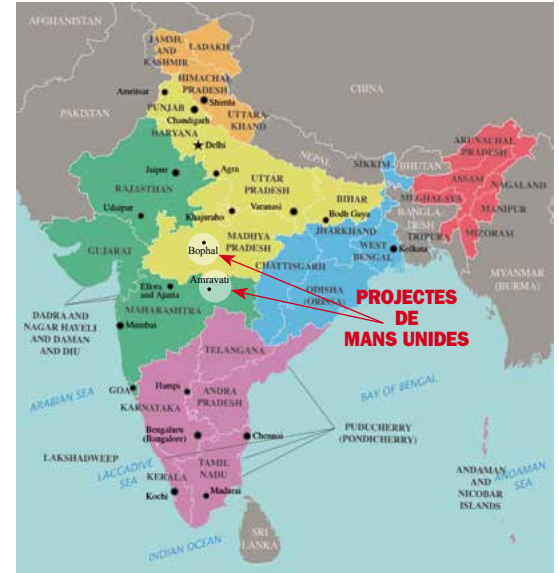
BOPHAL, MADHYA PRADESH (ÍNDIA)

Accés a l'ocupació i a l'educació de dones, joves i nens de sis barris de Kotra.

Els habitants d'aquests barris viuen en barraques, immersos en un entorn de pobresa endèmica. Analfabetisme, manca d'atenció sanitària, sous miserables i explotació laboral fan impossible una vida digna.

Les dones se n'emporten la pitjor part i els casos de violència de gènere són molt comuns. Gran part dels infants no estan escolaritzats. Els joves, amb escassa capacitat, no es poden independitzar.

El nostre soci local manté una relació sòlida i cordial amb els habitants d'aquests barris. Durant l'emergència de la Covid, aquesta relació es va enfortir encara més. Al Centre Satya Deep, construït amb l'ajuda de Mans Unides, es duran a terme gran part dels cursos i activitats, tot i que també han llogat locals als barris. Els nens i nenes rebran educació

no formal perquè després puguin integrar-se a les escoles públiques. Les dones formaran grups d'autoajuda i rebran formació i mitjans que els permetin generar ingressos i ser autosuficients. Per als joves s'oferiran tallers de tècniques tèxtils, informàtica i anglès i també assessorament per accedir al mercat laboral.

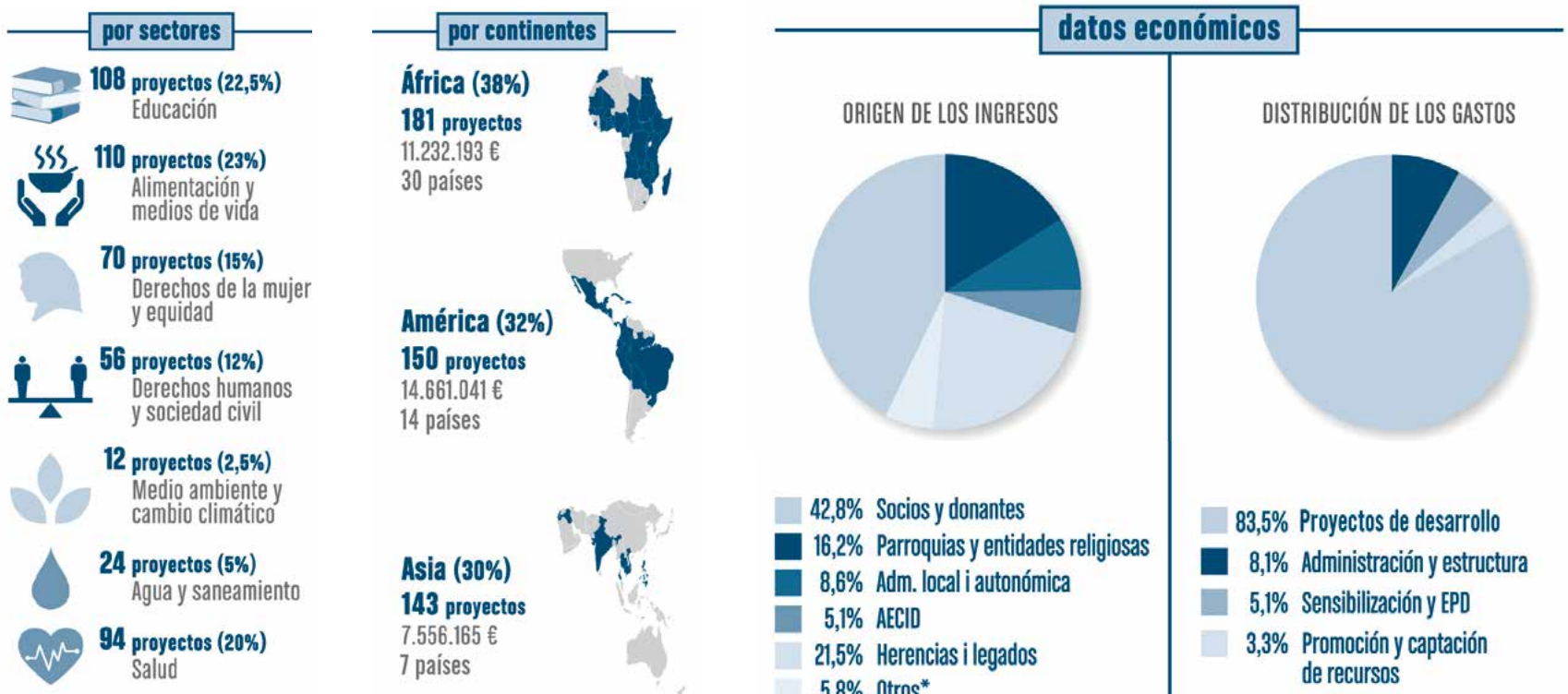
El projecte beneficiarà directament 2.400 persones i indirectament tota la comunitat dels sis barris.

Pressupost: 63.236 euros

Responsable: Germanes Missioneres Dominiques del Rosari

Proyectos aprobados en el 2021

En **2021** se recaudaron más de **51 millones de euros** y se aprobaron **474 proyectos** de desarrollo en **51 países**

Y también **62 acciones de emergencia y ayuda humanitaria** en los tres continentes por valor de **2.010.592 €**.

* Colegios, emergencias, actividades de sensibilización, ingresos financieros y otros ingresos privados.

Frenar la desigualdad está en tus manos

Colecta en todas las parroquias: Sábado y domingo, días 11 y 12 de febrero

64.ª CAMPAÑA DE MANOS UNIDAS

Campaña 2023

En Manos Unidas, desde nuestros inicios hemos entendido que entre las causas del hambre está la desigualdad que caracteriza a nuestro mundo. Una desigualdad que impide que todos los seres humanos, sin distinción alguna, puedan gozar de sus derechos fundamentales. Una desigualdad que no sólo es económica sino que limita las opciones y oportunidades de las personas para tener una vida digna.

Es necesario transformar las estructuras que perpetúan estas diferencias y favorecer el acceso y la participación de todos en el desarrollo de la humanidad como proyecto común.

En Manos Unidas, tomamos dolorosa conciencia de la realidad que queremos transformar a través de la sensibilización de nuestra sociedad y de la experiencia de nuestros proyectos de cooperación. Los Objetivos de Desarrollo Sostenible son el marco de nuestra lucha por la igualdad. Invitamos a todas y todos a sumarse, de manera esperanzada y solidaria, a la construcción de un mundo donde nadie quede atrás.

Qué es Manos Unidas

Manos Unidas es una organización no gubernamental católica, de voluntarios, que desde 1959 lucha contra el hambre, la miseria y la explotación que ahogan a los países del Tercer Mundo, donde millones de seres humanos ni siquiera tienen cubiertas sus necesidades básicas.

En este tiempo, la acción de Manos Unidas ha permitido salvar muchas vidas y mejorar la situación de millo-

nes de personas en 75 países de Asia, África, América y Oceanía.

Cómo actúa

- **En el Tercer Mundo**, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo comunitario surgidos de la iniciativa de las mismas poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, producción de alimentos, protección del medio ambiente, acceso al agua potable, la energía y otros recursos básicos, etc. El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario.
- **En nuestro país**, Manos Unidas informa y sensibiliza a la población y las instituciones públicas para contribuir a impulsar un espíritu colectivo de solidaridad, del que surjan iniciativas efectivas en la lucha contra el hambre y la pobreza.

Cómo se financia

Para conseguir sus objetivos, Manos Unidas cuenta con la colaboración desinteresada de personas, parroquias, comunidades religiosas, escuelas, instituciones, medios de comunicación, empresas, fundaciones, entidades cívicas, grupos de jóvenes y otros colectivos.

Las cuentas anuales de Manos Unidas son auditadas externamente cada año, cumpliendo todos los principios de transparencia y buenas prácticas establecidos por la Fundación Lealtad y la Coordinadora de ONGD España. Contamos con la Calificación AECID, que nos acredita para optar a las financiaciones otorgadas por la Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo.

Operación Enlace: Proyectos 2023

AMRAVATI, MAHARASHTRA (INDIA)

Desarrollo integral de agricultores, mujeres y jóvenes en 10 aldeas de Churni.

El proyecto se llevará a cabo en una zona muy aislada, cuyos habitantes viven en una pobreza extrema. Se dedican a la agricultura, pero no tienen conocimientos ni medios para mejorar sus cultivos o para generar otros ingresos.

Nuestro socio local solicita la colaboración de Manos Unidas para intentar un desarrollo integral en la zona, mediante una transformación social y una mejora sanitaria y económica. Se darán formaciones en prácticas de agricultura sostenible, preparación de pesticidas y fertilizantes orgánicos, y se distribuirán semillas de calidad. Se capacitará a los grupos de mujeres para acceder a sus derechos y se dará formación y ayudas para que emprendan actividades generadoras de ingresos alternativos a la agricultura.

Se llevarán a cabo campañas de salud formativas en los pueblos y campamentos médicos para la detección y tratamiento de enfermedades comunes.

También se mejorará el estado nutricional de la población general mediante la promoción de huertos familiares.

El proyecto beneficiará directamente a 360 personas y también a sus familias (1.500 personas).

Presupuesto: 60.937 euros
Responsable: Jeevan Vikas Sanstha (Servicios Sociales de la Diócesis de Amravati)

BOPHAL, MADHYA PRADESH (INDIA)

Acceso al empleo y a la educación de mujeres, jóvenes y niños de 6 barriadas de Kotra.

Los habitantes de estos barrios viven en chabolas inmersos en un entorno de pobreza endémica. Las mujeres se

llevan la peor parte y muchos niños no están escolarizados. Los jóvenes, con escasa capacitación, no pueden independizarse.

Nuestro socio local mantiene una relación sólida con los habitantes del lugar, fortalecida durante la pandemia.

Los niños y niñas recibirán educación para poder integrarse en las escuelas públicas.

Las mujeres recibirán formación y medios que les permitan generar ingresos y ser autosuficientes.

Para los jóvenes se ofrecerán talleres de técnicas textiles, informática e inglés y asesoramiento para acceder al mercado laboral.

El proyecto beneficiará directamente a 2.400 personas e indirectamente a toda la comunidad de las 6 barriadas.

Presupuesto: 63.236 euros
Responsable: Hermanas Misioneras Dominicadas del Rosario